

Flickors upplevelse av den pågående korsettbehandlingen vid idiopatisk skolios under den adolescenta utvecklingsfasen. **Författare Sofia Berto, leg. sjukgymnast, Fysioterapikliniken, Karolinska Universitetssjukhuset Huddinge.** Handledare: Adrienne Levy-Berg Med Dr, Specialistsjukgymnast, Sektionen för fysioterapi Karolinska Institutet. Bihandledare: Paul Gerdhem, docent, överläkare, Ortopedkliniken, Karolinska Universitetssjukhuset Huddinge.

Introduktion Barn med idiopatisk skolios som korsettbehandlas i den adolescenta utvecklingsfasen i livet upplever många förändringar både fysiskt, psykiskt, kognitivt och emotionellt. Genom att få reda på mer om patienternas upplevelse av den pågående korsettbehandlingen finns det bättre förutsättningar för att individanpassa behandlingen och därmed påverka följsamheten och utfallet av behandlingen. Syftet är att utforska och beskriva flickors upplevelse av den pågående korsettbehandlingen vid idiopatisk skolios under den adolescenta utvecklingsfasen.

Patienter och metoder Åtta kvinnliga patienter med idiopatisk skolios i åldern 11-15 år, fyra behandlade med Boston dag korsett (minst 20 timmar per dygn) och fyra behandlade med Boston natt korsett (minst 8 timmar per dygn) intervjuades under den pågående korsettbehandlingen. Intervjuerna analyserades med innehållsanalys.

Resultat Det övergripande temat för studien var "Att ha korsett men ändå vara jag" sammanfattar patienternas strävan efter att integrera korsetten i vardagen men att skoliosdiagnosen och korsetten inte definierar vem personen är. De skapades tre kategorier "Att ställas inför ovisshet", "Att förhålla sig till sig själv och andra" samt "Att acceptera och anpassa sig" med tillhörande sex underkategorier. Genom detta beskrevs upplevelsen av korsettbehandlingen över tid. Patientens inre och yttre kontext hade betydelse för patientens upplevelse av sin korsettbehandling.

Diskussion I denna studie önskar patienterna ingen sjukdomsidentitet men önskar samhörighet med andra i samma situation för att stärkas i sin roll som korsettbärare. Andra studier har bekräftat att i den adolescenta utvecklingsfasen är det viktigt att inte uppfattas som annorlunda och när man får träffa andra i samma situation kan man bli stärkt i sin roll som korsettbärare och adherence till behandlingen kan öka. Patienterna önskar tydlig information från sjukvården kring sin diagnos och behandling vilket skapar en ökad trygghet. Andra studier visar att följsamheten till behandlingen ökar om patienterna känner sig delaktiga i sin egen behandling.

Konklusion

Korsettbehandlingen bör baseras på ett helhetsgrepp där hänsyn tas till patientens inre och yttre kontext. Flickor som genomgår en korsettbehandling kan ha behov av att stärkas i sin egen identitet men söker ingen sjukdomsidentitet. Patienterna önskar få träffa andra i samma situation för att stärkas i sin roll som korsettbärare. Patienten, familjen, vännerna,

skolan och sjukvården är de aktörer som kommer att påverka patienternas upplevelse av korsettbehandlingen.